

OSTRASZYĆ (1) *vb pf*

inf ostraszyć.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Strachem lub groźbą odwieść od czegoś [od czego]: Deterrere atque avocare a religione, Ostrázić y odwieść od práwey wiáry. Mącz 451d.

Formacje współrdzenne cf STRASZYĆ.

Cf NIEOSTRASZONY, ODSTRASZYĆ

EW